

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 7/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.12.2011. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца Душан Кнежевић,**
- **Пуномоћник оштећених адв. Гордана Андрејевић,**
- **Оптужени Јовић Драган, Ђурђевић Зоран и Ристић Ален.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адв. Ђурђевић Мирко, адвокат Зоран Звонар и Вељковић Александар.**
- **Присутан је исведок Фејзић Рамо.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас да позовете сведока. Да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испита сведок Фејзић Рамо.

Сведок РАМО ФЕЈЗИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Фејзићу. Хоћете ми рећи Ваше пуно име и презиме? Ја ћу најпре узети од Вас личне податке.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Ја сам Фејзић Рамо, рођен сам 20.08.1949. године у Сребреници, са пребивалиштем у Бијељини, Јована Кроштанског 91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Салкан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи само шта сте по занимању?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Зидар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Јасно ми је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Овај овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас прочитајте.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Ја. Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок упозорен, опоменут, заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте позвани, је ли тако? Ви сте позвани за овај случај покојног Авдић Раме, пошто из списка произилази да сте Ви припремали тело покојног. Заменик тужиоца за ратне злочине Вас је предложио да се испитате у својству сведока, тако да ћу ја сада препустити заменику да Вам постави одређена питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми молим Вас од кад познајете породицу Авдић, од кад живите у Бијељини, шта знате везано за тај догађај када је изгубио живот Раме Авдић и кад се десило то у њиховој кући што се десило?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Познајем Раму Авдића прије времена зато што је он био председник Мјесне заједнице ту на том Салашу званом. После га познајем од мог првог рођака та Авдић Хајрета, она је удата за његовог сина Нецада. Познајем га као доброг човека и шта ја знам та судбина како је била, шта је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме се бавио тај човек?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме се бавио?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Ко, он?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Бавио се, имао је три продавнице, довлачио робу, одвлачио, имао је земље, држао је краве, бикове, имао је продавницу кући, имао једну у граду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком делу града је живео?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: На Салашу горе, Салаш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким је живео?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Са женом, са два сина Хурем и Неџад, Неџад је зет ми и имао је две ћерке. Ја знам за две ћерке да има Низаму, не знам како је другој било име. Са њима сам мање контактирао и шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, да ли знате када се десио тај догађај када је он изгубио живот, да ли се сећате?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Знам да ме је тај зет Неџад зовнуо ујутру око пола 6.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је то била година и месец, доба године да ли се сећате?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Ја Вам сад могу да кажем то је било 1991. године кад је било у Бијељини, ето тад први рат који је кренуо у Бијељини, он је мене зовнуо на телефон и рекао «Рамо, убијен ми је отац». Ја сам, негде око 7 сати наишао је његов пунац мојој кући. Он је живео доле у Војсловцу, Хајро покојни, он је умро, и мене је зовнуо да идемо горе и отишли смо горе, дошли било је можда једно 20-30 људи у авлији. Био је полицајац, обезбеђење је било ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то био дан, ноћ?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дан или ноћ?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Дан је био, око 7 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изјутра говорите, је ли?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Да. И ја сам ту смо били, кажу да је он горе на спрату убијен, онда смо питали где му је ћерка та што је одведена та Низама и Хајрета, оне су одведене некуд. Они су рекли да је она у Раждовој кући горе у већем насељу његова је кућа на почетку била доле тог насеља. Ја сам отишао са тим рођаком горе и нашли смо ту жену, његову ћерку лежи на кревету, мала је беба ту. Били смо можда један сат са њима ту, он мени каже «Рамо, би ли ти мени оставио мало са Хајретом да причам». Ја сам изашао овако у један ходник и чуо сам како причају о

неком силовању. Ја сам изашао, отишао сам доле, било је негде 12 сати, стигао је хоџа, тај свештеник што треба да га купа и шта ја знам, било је доста људи, било је Срба из Пућила, било је из Хаса Срба, јер он је ишао на помирење у Хасе горе са неким Османом да се не би пуцало, да не би шта ја знам, као одборник и то. И кад је било време за гасулине био сам на степеништу, било је са стране овако степениште горе на спрат, он је убијен на спрату у једној соби десно, носили су га на једној деки, ја сам видео на десној страни овако уза зид и узео сам ја ту деку њега да носим, донели смо доле под једну шупу, доле је био стол један и ту смо га на ту деку извадили, скинули, био је јако укочен и ја сам питао хоџу како је он реко убијен нема нигде да се види метак у глави или негде. Кад смо га окренули овде сам видео рану испод лобање овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад то не може да се сними. Где кажете, позади?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Позади, јесте овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве или десне стране?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: То не могу сад да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пределу врата?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Углавном испод лобање у пределу врата је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако кажете испод лобање.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Овако је могао прст да стане, зуби су му били читави, није ниједан зуб испао, није ништа, то ја знам, ништа друго не знам и ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, да ли је осим те повреде, односно те рупе коју сте описали где се налази, да ли сте видели још негде на лицу неку повреду?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Нисам ништа видео, ништа, лице је било чисто као ево сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јагодица, јагодична кост?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Све је било чисто, ништа није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви њега пресвлачили, да ли сте га припремајући га за укоп?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Јесмо му скинули мајицу, панталоне, гаће, чарапе, све смо скинули. Ја сам малоприје рекао да нисам видео ништа од повреда, само сам видео позади ту рану ништа више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, видели сте читаво његово тело и ноге без одеће скроз?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Све, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели икакву другу повреду осим ове коју сте рекли?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Нисам видео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте само рекли за прст, показујете прст, а то није снимљено. Шта прст, нисам Вас схватила?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: То што је била рана туде, разумете, тако је била величине рана да би могао овако прст да стане, ето овај мали, можда ето тако се сећам тога да смо то урадили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми смо саслушавали овде већи број људи, они кажу да је то била 1992. година. Да ли дозвољавате могућност да је то била 1992. пошто сте рекли на почетку да је 1991. година?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Углавном кад је био рат у Бијељини, оно он је бјежао је по Гуњи, бјежао је по Јањи, склањао се мало оно кад је већ почело да долази те паравојске и шта ја знам, спавао је код мог амице Заима туде у једној улици и тај дан кад је оно хоће врати се кући и ето тако је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је почело то тамо у Бијељини у односу на овај догађај?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Знате шта да Вам кажем, у Бијељини кад је пукло и знате и ви то што мене питате, да ли 1991. да ли 1992. ја сам то већ и шта ја знам, ја сам човек и болестан, причао сам овим другарицама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу Вас ја пуно мучити, само ми кажите оно чега се сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да стојите, хоћете да седнете?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да стојите, да ли хоћете да седнете?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Не морате само да ме неби баш пуно црпили јер стварно ово говорим истину. Имам ја и два сина мртва која су умрли. Један је убијен у школи с колима, један је умро у 17. години. Не бих желио кажем у оба мога сина иједну реч употребити да неког теретим, да нешто, само сам рекао ово што сам видео, а друго ја ништа не могу причати ни кад је то било, ни шта је, ја сам имао стрес. Да ли је то било 1992, 1995. стварно сам био ту, очевидац тога, то вам говорим истину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене занима само оно што знате и ништа друго.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Ништа, ја то сам рекао, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила само да опишете ту ситуацију у Бијељини како је било, наравно знамо да су били оружани сукоби, знамо да је била ратна опасност и све, али нам Ви опишите како је то изгледало обзиром да сте живели тамо, да ли је у Бијељини било већинско српско становништво, муслиманско па нам опишите у то време, дакле како је то све изгледало?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: У то време као град је био већински муслимански, само су била јака села српска, су била јака села. Ја сам био у Аустрији када се заратило у Бијељини и ја сам се вратио преко Брчког, Лопара и ушао сам у Теочак три дана на Бајрам сами сам био у Теочаку горе с братом и братићем и ја кад сам се вратио и ја кад сам видео у једној задружној земљи на левој страни шта је постављено зоља за Бијељину. Оно да је испаљено не би остала ниједна грудa од пет сената. То је све било овако по реду поредано. Е, тај Рамо је ишао горе и молио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, ко је поставио зоље?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Молио је у школи. Па народ, поставила војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим који народ?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Војска. Срби су поставили, то су Срби поставили, они су били горе на Обрежју јер ту је било јако обезбеђење полиције баш била су њих двојица, тројица. Једно време сам видео јер су они били горе на Обрежју са тим зољама, били су, шта да вам ја сад, како да се изразим овде, то је била паравојска «Шешељевци» су били горе са кокардама и тако у једном хотелу ту где је био на том брду. Опет да кажем да је хвала богу да није Муслимана страдало у Бијељини колико је страдало којекуда и какво је било наоружање, како смо били опкољени и шта ја знам, то је опет у Бијељини је опет најбоље прошло, Бијељина, Јања и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, једног тренутка сте рекли за Раму да је био као неки одборник, да је ишао на помирење, с које стране?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Он је ишо са стране муслиманске, са неким Османом у Хасе у школу, и јер једно двије су зоље испалили, па су погодиле доле један канал, тако да су они после ишли горе и тако да нису испаљивали, да није нико пуцао, није нико ни убијен на том Салашу до он ето што је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је учествовао он у неким сукобима, је ли био униформисан?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: То није, то Вам гарантујем да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме се бавио?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Па имао је продавнице, имао је «заставу» једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у то време, у ратно време, да ли је радила продавница?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Јесте радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Јесте радила до тада, док се није то десило радила је и ту, имао је ту двије у Бијељини, двије је имао негде горе на селу, око Сребренице, шта ја знам и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можда познајете Спасојевић Данила?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: То је овај из Бијељине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Њега познајем он је са многим радио у ГИК-у у граду, грађевинско бивше, знам му брата исто што је возио аутобус код нас били смо добри другови, били смо добри пријатељи, ишли смо по терену које куде, у Сплит, у Будву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тада када сте дошли, када сте припремали тело покојног Авдић Раме, да ли су се спомињала нека имена, ко је у свему томе учествовао?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Па јест се спомињао тај из Хаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај, Хаса, из Хаса?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Хасе, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Е сад ја му не знам име, ми смо њега и његовог брата звали да «Пићун», а да му име знам, не знам му, а они су опет мене звали «Чађо», тако смо један другом, имали смо надимке, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком смислу се он спомињао, тај из Хаса?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Е сад шта су они урадили у кафани доле, колико сам ја чуо, у Мирковој, да је он њих навео туди, они су тражили богатог Муслимана, тако сам чуо причу, ја то нисам, чуо сам причу ту,

ови су дошли, тражили богатог Муслимана, он је знао за тог Раму, долазио је туд у продавницу, пио је пиво, он их је довео, да није он довео, не би то ни било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Не бих ништа више имао причати, ја се извињавам ја то сам реко то вам кажем, стварно сам реко истину, не би лагао, не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Изволите одбрана. Изволите.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: (Бранилац првоокривљеног Јовића) Ја ћу имати судија само два питања, пар питања. Ако може сведок да каже и ако се сећа, које висине је покојни Рамо био? Нижи од Вас, виши?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Јој молим Вас, не могу ја сад рећ да је он имао, био је низак човек, био је нижи од мене човек.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Зато Вас питам.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Нижи је био од мене.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Упоредо према Вама.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Плав човек био, нижи од мене, ја кажем он ми од првог рођака његов син узео моју ћерку. Знам човека прије тога можда и десет, петнаест година.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Рекосте да су његови зуби били сви, није ни један зуб испао и тако даље.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Јесте.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Је ли он имао све зубе?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Све је зубе имао, ниједан зуб није ништа ни поремећен.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Није имао уопште?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Не, протеза она.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Протезе?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Не.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: И да му је фалио неки зуб?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Није.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро. И још ово једно питање, рекли сте чини ми се, мислим да сам добро запамтио, да се Рамо склањао и бјежао, зашто се он склањао и бјежао ако се бавио миротворним позивом, мирио стране и тако, од кога је он то бежао?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Е знате зашто, зато што је то био богат човјек, он је имао паре. Јел они колико сам ја чуо, опет кажем колико сам чуо, он

је имао једну ташну с маркама једну с парама овим прије. И та је с маркама пала, није било струје, пала је са неког овакога у ходнику, а она је са динарима остала. Он је био богат човјек, он је морао бјежати, он је се склањао. А ја Вам гарантујем да упитате ја мислим да то зна најбоље СУП у Бијељини, какав је Рама био.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Значи по Вама, опростите да ли се он бојао.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Не би он давао обезбеђење, пазите они су дали обезбеђење пет полицајаца у гробљу, дали су обезбеђење на три раскрснице по три полицајца, дали су ту три полицајца на лицу мјеста обезбеђење њему као добром човјеку, а ни један Муслиман, ни један Србин није добио обезбеђење полиције у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то полиција била?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то полиција била, је ли то била српска полиција?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Српска полиција, ја, српска полиција.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Значи он је имао обезбеђење у време, то време баш кад се и десио овај несрећан случај, је ли тако?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Јесте, то можете слободно провјерити, обезбеђење је било и у гробљу и на свакој раскрсници куд је пролазила сахрана била је полиција.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: А, ја сам схватио да је пре тога добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу, то је за сахрану било.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: А у време сахране, ја сам мислио да је он раније добио обезбеђење.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Не, не, у време сахране говорим.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате? Изволите.

ПУН.ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Господине Фејзићу да ли сте Ви у том периоду од било кога, није битно да ли је био Муслиман или Србин, чули да Авдић Рамо снабдева неке Муслимане оружјем, да је екстремиста, да ли се он уопште политички изјашњавао, да ли сте нешто о томе чули?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Поводом рата као политички и као за оружје то насеље, ја имам пиштољ, ено сад ми је дала Српска Република пиштољ на дозволу, као човјеку, и тај Рамо је био човјек који је знао и у Београду можда људе и шта ја знам. Гарантујем лично јел, да ми сад овај суд каже

ево десет година затвора, ево нек чује и одбрана да није тај човјек један метак употребио. Ишао је да помири Србе и Муслимане и у Хасе и у Пучеле је ишао, молио «немојте људи пуцат». А гарантујем на том Салашу, Бијељина, имали су Муслимани оружја, а тај Салаш није имао оружја, имали су поједини Муслимани који су имали Муслимани у Бијељини донела је војска је продала хиљаду, двије марака, али га је ставила на списак после је био готов.

ПУН.ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: То гарантујем да није имао оружја, гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само бих Вас питала, спомињете стално те зубе и све, а откуд Вам је баш пало на памет да гледате му у зубе, па баш да знате да има све зубе?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Е интересовало ме од шта је. Мене је интересовало од шта је он погинуо, јел кад смо га ми ставили на леђа нема ниђе ни модро, нема ниђе од метка, био сам у војсци, учио сам о муницији, учио сам све, а нема ниђе, е кад смо га преврнули онда смо нашли туде негде за вратом, испод лобање, рану смо нашли оваку, као мали прст, рекао сам може ући унутра. Е после смо претпостављали како је могло бити да га убије, да не оштети зубе, е да ли је ошла цијев у уста, да ли је било отворена уста па му је опалило, шта ја знам то сада, ја нисам вјештак, вјештак је био на лицу мјеста, они су установили како је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигурна да сам запамтила добро, да ли сте рекли, је ли он био, како је био обучен?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Имао је панталоне, кад смо га ми скидали, имао је неку мајицу, као неку јакну, да ли је била сиве боје, које је боје била, не могу Вам сад никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи био је у цивилу?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Био у цивилу, ја, у цивилу је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања нека? Нема нико питања. Добро, ја Вам се захваљујем што сте дошли да сведочите. Ви имате трошкове везано за превоз, је ли тако, од Бијељине до Београда по овој евиденцији коју ја имам, а која је добијена од Службе за помоћ и подршку сведоцима Вама би требало 2.640,00 динара исплатити за карту, је ли тако?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли аутобусом?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за исхрану нешто да ли тражите неке трошкове?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Ма не морате ништа, ајде није, не морате и суд је оптерећен со тим, и држава и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам довољно 500 динара за сад нешто да поједете?

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Ма не морате за јело ништа, дајте ми само за карту и готово, није битно.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку на име повратне карте Бијељина-Београд износ од 2.640,00 динара, и на име трошкова исхране 500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам можете ићи.

СВЕДОК РАМО ФЕЈЗИЋ: Хвала и вама довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Ми смо практично завршили са сведоцима у овом моменту, да ли Ви имате било какве предлоге? Заменик тужиоца нема. Пуномоћник оштећених нема никаквих предлога за допуну доказног поступка. Да ли имају браниоци? Оптужени? Немате никакве предлоге? Добро. Било је предвиђено Спасојевић Данило да се саслуша у својству сведока, међутим прошлог пута и поред тога што нам је најављено да ће доћи сигурно он се није појавио, стога да би ово веће ипак саслушало њега непосредно ми смо организовали, односно ја сам организовала видеоконференцијску везу тако да термин једини који смо успели да добијемо то је 03.фебруар 2012.године када ће се испитивање сведока обавити путем видеоконференцијске везе.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже за:

03.фeбруар 2012. године са почетком у 09,30 часова, судница број 4.

Видеоконференцијска веза биће обављена из Суда Босне и Херцеговине, односно из Сарајева. Уколико имате евентуално још неке предлоге можете писмено да образложите те предлоге.

Довршено у 10,06.

Записничар

Председник већа-судија